

N. ΣΟΥΡ.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

10 'Οδὸς Προαστείου, ἀρ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου, χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κτλ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πέτρον Μαέλ: ΤΟ ΤΟΡΠΙΛΟΒΟΛΟΝ 29, ναυτικὸν μυθιστόρημα, (μετὰ εἰκόνων), κατὰ μετάφρασιν Ἰαρ. Ἀρνίον. — Βασβολὸδ Κρεστὸδσκη: ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ, μετάφρασις Ἀγ. Γ. Κωνσταντινίδου. — Χ. Χρηστοβασίλη: ΕΒΡΑΙΟΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ, δικαστικὸν ἀνέκδοτον τοῦ Ἀλφ. Πασσά.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσᾷ 15.

Ἐν Ρωσίᾳ ρούβλια 6.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΣΥΣΤΑΘΕΝ ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΤΩΝ

«ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ»

Ἐκκύβευσις 1^{ης} Ἰανουαρίου

1890

Γενομένης ἐκκύβεύσεως ἐνώπιον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, συγχειμένης ἐκ τῶν κ. κ. Χαραλάμπους Ἀρνίου, Γρηγορίου Ξενοπούλου καὶ Ἰωάννου Τσακασιάνου, συμπαραισταμένων δὲ καὶ τινων τῶν ἐν Ἀθήναις συνδρομητῶν, ἐξήχθησαν οἱ ἐξῆς κατὰ σειρὰν ἀριθμοί:

- Αριθ. 122 τῷ κυρίῳ Πέτρῳ Ἐλευθερίῳ (Ἀθήνας)
» 39 » » Μ. Ἀναστασιάδῃ (Ναύπλιον)
» 355 » » Γρηγ. Φουρτοῦνᾳ (Καλάμας)
» 170 τῇ κυρίᾳ Πολυξένῃ Στεργίου (Κάϊρον)
» 218 τῇ δεσπ. Θεαίᾳ Σ. Παρπαρίᾳ (Ἀθήνας)
» 318 τῷ κυρίῳ Νικολ. Στραβοπόδῃ (Ζάκυνθον)

Παρακαλοῦνται οἱ κερδήσαντες, εἴτε οἱ ἴδιοι εἴτε δι' ἀντιπροσώπου, νὰ παραλάβωσιν ἐκ τοῦ ἡμετέρου Γραφείου τὰ κερδηθέντα βιβλία.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΠΙΕΤΡΟΥ ΜΑΕΛ

ΤΟ ΤΟΡΠΙΛΟΒΟΛΟΝ 29

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

I'

Ὁ Πλεμὸν ἠγγρύπνησε παρὰ τὸ σῶμα τοῦ ἀρχηγοῦ του.

Ἦτο παγερὰ καὶ πένθιμος ἡ τιμητικὴ

ἐκείνη φρούρησις, ἡ εὐλαβὴς διατηρούμενη ὑπὸ τοῦ ἡρώικοῦ πληρώματος παρὰ τὸν νεκρὸν τοῦ μεγάλου ἀνδρός. Πρὶν δὲ τὸ βαρὺ ἐκ ξύλου δρυὸς φέρετρον, ὅπερ ἔμελλε νὰ τὸν ἐμπερικλείσῃ, ἀποκρύψῃ ἀπὸ τὰ ὄμματα τῶν διὰ παντὸς τὴν μορφήν τοῦ ἀρχηγοῦ των, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποίου ὑπηρετοῦντες νῆτύχησαν νὰ κάμωσιν ὥστε νὰ σκιρτήσῃ ἐξ ὑπερηφανείας ἡ ψυχὴ τῆς Γαλλίας, οἱ σιδηροὶ ἐκεῖνοι ἄνδρες προσήλθον ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον καὶ ἐθρήνησαν ὡς παιδίᾳ παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τῆς κλίνης τοῦ ἐρήμου πλέον θαλάμου.

Ὁ Φριδερίκος ἔμεινεν ἐκεῖ μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς.

Ἐννόησε τότε τοὺς πλήρεις ἐγκαρτερήσεως ἀλλὰ θλιβεροὺς λόγους, οὓς ὁ ναύαρχος εἶχεν ἀποτείνει αὐτῷ ὅτε τὸν συνελυπεῖτο διὰ τὸν θάνατον τῆς κυρίας Πλεμόν. Ὑπὸ τὴν λάμψιν τῶν περιστοιχιζουσῶν τὸ σῶμα νεκρωσίων δάδων ὁ ὑποπλοίαρχος ἠδυνήθη νὰ ἴδῃ ἐπὶ τοῦ πελιδνοῦ καὶ ἀναίμου προσώπου του, ἐπὶ τῶν ρυτίδων τοῦ μετώπου, ἐν τῇ πικρίᾳ τῇ διαγραφομένη εἰς τὰς γωνίας τῶν χειλέων τὸ μακρὸν ἔργον τῆς θλίψεως, ἥτις ὑπεβοήθησε τὴν νόσον εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ εὐρώστου αὐτοῦ ὀργανισμοῦ. Διέγνωσεν ἐν αὐτῷ ταυτοχρόνως τὴν γαλήνιον διαμαρτυρίαν βίου ἀκηλιδώτου στεφθέντος κατὰ τὰς τελευταίας αὐτοῦ ἡμέρας ὑπὸ ἀφθίτου δόξης, κατὰ τῆς ἀδικίας καὶ τῆς εἰρωνείας τῆς τύχης, κατ' αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ θανάτου, ὅστις ἐνωρὶς ἐπερχόμενος ἠμποδίζε τὴν δημόσιον ἔκκλησιν τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης. Εἰδὸς τι διαλόγου συνήφθη μετὰ τοῦ ἐπιζῶντος ἐκ τῶν εὐγενῶν ἀγώνων νέου καὶ τοῦ ἐνδόξου νεκροῦ, ὅστις δὲν ἔμελλε πλέον νὰ ἐπανίδῃ τὸ πάτριον ἔδαφος.

— Ναύαρχε, ἔλεγεν αὐτῷ ὁ Πλεμὸν, δὲν ὑπῆρξες μόνον ὁ ἀπαράμιλλος ναυτικός, ἡ ἀπροσδόκητος παρηγορία τῶν ἐθνικῶν μας συμφορῶν. Ἐπειδὴ μόνος ὁ Θεὸς ἠδύνατο νὰ σὲ ἀνταμείψῃ δεόντως, ἀφῆρεσεν ἐπίτηδες τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀπὸ

τὴν ἀχάριστον πατρίδα, ἥς ἀνύψωσες τὸ γόητρον, τιμήσας ἐπὶ τοσοῦτον τὴν σημαίαν της. Ἰσως δυσανασχέτησες τὴν τελευταίαν στιγμὴν κατὰ τῆς ἀνεκλήτου ἀποφάσεως, ἥτις σ' ἐπληττε κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ θριάμβου σου; Ἀλλὰ τί θὰ ἦσαν κατὰ τὴν ὥραν ταύτην αἱ ἀσθενεῖς ἐνδείξεις τοῦ ἐνθουσιασμοῦ μας ἀπέναντι τῆς ἀθανάτου στεφάνης, ἣν σοὶ χορηγεῖ ὁ Παντοδύναμος; Ἡμεῖς πρέπει νὰ θρηνῶμεν, νὰ θρηνῶμεν ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν Γαλλίαν.

Ἀφέθη οὕτως εἰς τὴν ἔκχυσιν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ του. Κόσμος ὁλόκληρος ἰδεῶν ἀνεκυκλῶτο ἐντὸς τοῦ πνεύματός του. Τί ἦτο λοιπὸν ἡ δόξα, τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τὸ φθαρτὸν καὶ ἐφήμερον, ὅπερ τόσοι ὀλίγοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων γινώσκουσιν; Ὁ ἐνώπιόν του νεκρὸς ὑπῆρξε μέγας, κατὰ τὴν εὐρυτάτην σημασίαν τοῦ ἐπιθέτου. Ζῶν κατὰ τὸν διεφθαρμένον αὐτὸν αἰῶνα τῶν εὐτελῶν συναγωνισμῶν καὶ τῶν ποταπῶν ζηλοτυπιῶν κατεπάτησεν ὑπὸ τοὺς πόδας του τὴν εὐνοίαν τοῦ πλήθους, τὰ εὐκόλα καὶ ὀλέθρια μέσα δι' ὧν τόσοι μετρίως ἀξίας ἄνδρες ἀποκτῶσι τὴν δημοτικότητα. Πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ἔβλεπε πάντοτε τὸ ἀντικείμενον, πρὸς τὸ ὁποῖον ἀποβλέπουσιν αἱ ἀληθεῖς εὐγενεῖς ψυχαί, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος ἀνευ σκοποῦ τινος ἄλλου.

Ὁ βίος του ὑπῆρξεν ἐπὶ μακρὸν ἄσημος, διότι ἐδέησε ν' ἀναμείνῃ τὴν εὐκαιρίαν ὅπως ἐπιδεῖξῃ τὴν μεγαλοφυΐαν του. Εἶχεν ἐγκαρτερήσει εὐγενῶς. Ὁριμος διὰ τὴν θυσίαν εὐρέθη. Ὁριμος καὶ διὰ τὴν ἀποθέωσιν. Ὅπως τὸν διακρίνῃ δὲ ἐκ τῶσων ἄλλων συγχρόνων του, οὓς ἀφῆκε ζώντας διὰ νὰ δυνήθωσιν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι κάλλιον νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν ὑπεροχὴν των, ἡ θεία δικαιοσύνη ἀπέθετο τὸν φοῖνικα τῆς δόξης μόνον ἐπὶ τοῦ φερέτρου του.

Περίεργος σύμπτωσις ὀνομάτων! Τὸ πλοῖον τὸ κομίζον τὸ σκῆνος αὐτοῦ εἰς τὴν πατρίδα ἔφερε τὸ ὄνομα ἐνὸς ἥρωος τοῦ παρελθόντος, τοῦ μόνου ἱσως μεθ' οὗ ἠδύνατο νὰ παραβληθῇ ὁ ἥρωας τοῦ πα-